

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8704/2024
20.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевиш, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца „UNIQUA neživotno osiguranje“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Јанковић, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3032/23 од 14.06.2023. године, у седници одржаној 20.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3032/23 од 14.06.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3032/23 од 14.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 5166/15 од 28.06.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу исплати на име регреса износ од 639.450,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 89.450,00 динара почев од 18.12.2012. године до исплате и на износ од 550.000,00 динара почев од 22.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђеног износа од 639.450,00 динара до траженог износа од 689.450,00 динара, односно за износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 22.12.2012. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 264.178,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му на досуђени износ трошкова парничног поступка плати законску затезну камату од дана доношења пресуде до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3032/23 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност наведених услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, да не постоји потреба новог тумачења материјалног права, нити неуједначена судска пракса у погледу примене материјалног права. У конкретном случају нижестепени судови су одлуку о тужбеном захтеву за исплату по основу регреса донели применом чланова 28. став 2. и 29. став 1. тачка 4. Закона о обавезном осигурању у саобраћају, чланова 21 и 187. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и чланова 154. став 1, 155, 158. и 200. Закона о облигационим односима. Тужени наводима ревизије оспорава оцену доказа и правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије, а уз ревизију није доставио, нити се позвао на пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињенично-правној ствари. Како се у конкретном случају ради о парници осигуравача ради регреса исплаћених износа на име штете од стране осигураника, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради регреса у овој правној ствари поднета је 01.12.2015. године и вредност предмета спора побијаног (усвајајућег) дела је 639.450,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије прописан

одредбом члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић